

УТВЪРЖДАВАМ :

**АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ -
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РАЙОНЕН СЪД
ГР.ПЛЕВЕН**

/ДАНИЕЛА ДИЛОВА/

**ВЪТРЕШНИ ПРАВИЛА
ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ПУБЛИКУВАНЕТО НА СЪДЕБНИТЕ
АКТОВЕ В ИНТЕРНЕТ**

I.ОБЩИ УСЛОВИЯ

1. Тези вътрешни правила уреждат условията и реда за публикуване на съдебните актове на интернет страницата на Районен съд гр.Плевен, както и реда за упражняване на контрол

2. Целта на тези вътрешни правила е установяването на ясни правила и координираност в дейността на администрацията на Районен съд гр.Плевен при организиране, съхраняване и публикуване на съдебните актове, за да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото на достъп до събираните и обработвани такива данни.

3.Вътрешните правила се утвърждават, изменят и допълват от административния ръководител - председател на Районен съд гр.Плевен.

**II. НОРМАТИВНА УРЕДБА НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО НА
РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН ЗА ПУБЛИКУВАНЕ НА СЪДЕБНИТЕ
АКТОВЕ**

Чл. 64. (1) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2009 г.) Актовете на съдилищата се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация.

(2) Актовете по дела, които засягат гражданския или здравния статус на лицата, се публикуват без мотивите им.

Съобразно редакцията на чл.64, ал.1 и ал.2 от ЗСВ, се публикуват:

- съдебните актове, независимо дали са обжалваеми или са влезли в сила;
- публикуват се незабавно;

- всеки съд публикува съдебните си актове, при което по-долния по степен съд няма задължение да публикува постановените по реда на инстанционния контрол актове на горните съдебни инстанции;
- публикуването се извършва на интернет страницата на съответния съд.

III. ЦЕЛИ НА ПУБЛИКУВАНЕТО

С изменението на чл.64, ал.1 от ЗСВ(Изм. - ДВ, бр. 33 от 2009 г.), публикуването на съдебните актове не се извършва на тримесечие, а незабавно/. Законното изискване, регламентирано с разпоредбата на чл.64, ал.1 от ЗСВ е с цел осигуряване на прозрачност относно работата на съдилищата и оповестяване на създаваната съдебна практика с оглед повишаване на ефективността на съдебната система, както и за улеснение на гражданите.

Целите са :

1.осигуряване на прозрачност относно работата на съдилищата чрез оповестяване на постановените съдебни актове /резултатите да са видими и достъпни за обществото чрез използването на технически средства/;

2.оповестяване на създаваната практика от съдилищата чрез постановените съдебни актове /с оглед възможността за страните да упражняват правото на касационно обжалване и обосноваване на неговата допустимост - чл. 280, ал. 1 от ГПК, с оглед ориентиране на магистрати и други юристи в практиката на определен съд или съдия или по определени дела/.

3.Публикуването на съдебните актове има значение да служи като улеснение на страните по делото и тяхното дистанцирано уведомяване.

IV.ИЗКЛЮЧЕНИЯ И ОГРАНИЧЕНИЯ НА ПУБЛИКУВАНЕТО

1.Ограничения, отнасящи се до публикуването, изрично зададени в чл.64 от ЗСВ

По чл.64, ал.2 от ЗСВ

Единственото категорично законодателно решение за това, какви части от съдебните актове **не** следва да се публикуват, се съдържа в разпоредбата на чл.64, ал.2 от ЗСВ. Според същата, актовете по дела, които засягат гражданския или здравния статус на лицата, **се публикуват БЕЗ МОТИВИТЕ ИМ. Това са делата за установяване и оспорване на произход, за поставяне под запрещение или отменянето му; унищожаване и нищожност на брака, развод, установяване факта на раждането и смъртта и др.** Основните нормативни актове, с които публикуването се съобразява, са Закона за защита на личните данни и

Закона за защита на класифицираната информация. Касае се до специални закони, които съдържат преобладаващо повелителни норми, като тези норми налагат спазването им при изпълнение на задълженията на съда по чл.64 от ЗСВ.

2. Ограничения по Закона за защита на личните данни

По смисъла на чл.3 и чл.4 от ЗЗЛД съдът е администратор на лични данни. Според разпоредбата на чл.1, ал.2 от ЗЗЛД, целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Съгласно чл.2 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Комисията за защита на личните данни, е изразила следното становище: “При създаване и поддържане на публичен регистър на съдебните решения следва да се предприемат мерки за гарантиране невъзможността за идентифициране на физическите лица, като освен инициализиране на имената на физическите лица, заличаването на единните граждански номера и адресите, бъдат заличени признаците, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето, които въпреки инициализирането на имената на лицата биха могли да способстват идентифицирането на физическите лица.

Във връзка с изискването за прозрачност на правораздавателната система, личните данни — две имена, на магистратите следва да бъдат публични при обявяването на актовете на съдилищата на страницата на съответния съд в интернет”

Предвид така изразеното от Комисията за защита на личните данни становище, безусловно задължение на съда е, изпълнявайки задълженията си по чл.64 от ЗСВ, винаги да извършва обезличаване на най-малко следните данни:

**имената на физическите лица
единните граждански номера
адресите.**

На обезличаване винаги ще подлежат и данните за професия, религиозна идентичност, етническа принадлежност, здравен и социален статус, **но само когато и въпреки заличаването на останалите данни, те биха идентифицирали физическото лице.**

Обезличаването следва да засяга не само физически лица - страни в процеса, но и всички физически лица, участващи в производството по делото в каквото и да било друго качество.

Ограниченията по ЗЗЛД касаят само физическите лица.

Двете имена на магистрата, постановил съдебния акт, не подлежат на обезличаване.

Съобразно тези изисквания е разработената и внедрена в Районен съд гр.Плевен деловодна програма „САС съдебно деловодство”, съответните модули от които извършват електронното обезличаване на имената, адресите и ЕГН на страните и останалите физически лица, участници в съдебните производства.

Не могат да се третираат като лични данни, респективно данни, подлежащи на обезличаване, тези като например: регистрационни номера на автомобили, номера на двигател и рама на МПС, идентификатори на имоти и пр. Всички тези данни се отнасят до вещи и служат за идентифициране не на техните собственици, а на самите вещи. Така изброените данни не подлежат на обезличаване и защото чрез тях в най-честите случаи се идентифицира предмета на делото.

Номерата на банковите сметки, които също нямат характер на лични данни, но с оглед на други техни особености и с оглед уреждащата ги нормативна база, **подлежат на обезличаване.**

3. Ограничения по Закона за защита на класифицираната информация

Съгласно чл.1, ал.3 от ЗЗКИ “Класифицирана е информацията, представляваща държавна или служебна тайна, както и чуждестранната класифицирана информация”.

Съдебните актове по дела, върху които е поставен гриф за сигурност не подлежат на публикуване, тъй като самите те винаги носят съответния гриф за сигурност.

Други ограничения и изключения

Съществуват и такива съдебни актове, които макар да са постановени по същество на отправеното искане и да са окончателни или обжалваеми, не следва да се оповестяват публично, въпреки че не са от актовете, попадащи под ограниченията на ЗЗКИ. Тези актове не са споменати в разпоредбата на чл.64 от ЗСВ, но по силата на тяхното естество и на целения от тях ефект, не следва да се публикуват. Публикуването на такива актове би било в разрез с начертаната от законодателя цел на публикуването и/или би довело до негативен резултат, с оглед обществения интерес. **Общият характерен за тези актове белег е,**

че те не съставляват актове на същинско правораздаване и някои от тях се постановяват в рамките на частни наказателни или частни граждански дела. С част от тях дори са слага край на съдебното производство, но въпреки това не се публикуват, тъй като не съставляват същински правораздавателни актове. В останалата им част пък, това са актове по администриране на дела, по които дела на публикуване подлежи окончателният правораздавателен акт.

1. Актове, засягащи следствена или банкова тайна

Актове, които не се публикуват, с оглед защитата на следствена или банкова тайна са:

- решенията по чл.62, ал.7 от Закона за кредитните институции /разкриване на банкова тайна/. Публикуването на тези актове би било в противоречие със самата банкова тайна и в противоречие с целта на разкриването ѝ.

- всички актове по събиране на доказателства в досъдебната фаза на наказателните производства-определения, с които се разрешава/одобрява обиск, претърсване или изземване, разпити на свидетели пред съдия, определения, с които се разрешава принудително изземване на образци за сравнително изследване.

2. Актове в обезпечителния процес

Не се публикуват съдебните актове-определения, с които съдът се произнася по искане за допускане на обезпечение на бъдещ или на предявен иск и то независимо от това дали искането се отхвърля или се уважава.

Обезпечителното производство може да се развие както в рамките на гражданския процес, така и в рамките на наказателния, по реда на чл.72 и чл.73 от НПК. Аргументи в тази насока са разпоредбата на чл.391, ал.1, изр.1-во от ГПК /обезпечителна нужда/, така и разпоредбата на чл.396, ал.1 от ГПК, която предвижда, че ответника подлежи на уведомяване едва след изпълнението на наложената обезпечителна мярка.

3. Разпореждания за издаване на заповеди по чл.417 от ГПК и по чл.410 от ГПК

Разпорежданията на съда за издаване на заповед за незабавно изпълнение /по заявления по чл.417 от ГПК/ не се публикуват.

Производствата по издаване на заповед по чл.410 от ГПК не разрешават спора между страните, нито погасяват правото им на иск и не съставляват същински акт на правораздаване и не се публикуват.

4. Актове, свързани с произнасяне по доказателствени искания или по движението на делата

Актове, посредством които производството се осъществява не се публикуват в интернет. Това са актовете по движението на делата, които не слагат край или не препятстват развитието на процеса, но с тях съдят или администрира производството, или събира доказателства. В тази група да се включат и всички актове по налагане на глоби, по определяне на възнаграждения на вещи лица, свидетели, служебни защитници и особени представители, актове за допускане на правна помощ, за насрочване и отлагане на делата, за конституиране на страни, за събиране на доказателства по делегация, за изпълнение на съдебни поръчки, актове, касаещи отклонения в исковото производство, актове по разрешаване и/или одобряване на обиск, претърсване и изземване, актове, постановени по частни наказателни дела относно мерки за неотклонение в досъдебната фаза и пр. С такива актове не се засяга същността на производството и не се налага същинско наказателно правораздаване или разрешаване на гражданско - правен спор, а само се осигурява развитието на отделните производства и тяхното приключване.

5. Актове, постановявани в рамките на охранителни производства

Независимо, че охранителните производства са съдебни производства и се отнасят до гражданските правоотношения в широкия смисъл на думата, постановяваните в рамките на тях охранителни актове не съставляват актове за защита на накърнени граждански права, а съставляват актове на съдебно съдействие при упражняването на граждански права. Охранителните производства са едностранни и безспорни и поради тази им особеност завършващият ги акт не съставлява същински правораздавателен акт и няма защитно-санкционен характер. Ето защо и само поради тази им особеност, **съдебните актове по охранителните производства не се публикуват в интернет .**

Съгласно разпоредбите на чл.89, ал.1, т.1,б."в" и чл.89, ал.1, т.2, б."б" от Правилника за администрацията на районните, окръжните, административните, военните и апелативните съдилища, **частни наказателни дела се образуват** "по частни жалби по НПК, по жалбите срещу мярката за неотклонение "задържане под стража", по молби за реабилитация, по предложения за принудителни медицински мерки по чл. 89 НК, по искания за задължително настаняване и лечение по чл. 154, ал. 2 и 3 и по чл. 157 от Закона за здравето, по всички искания към съда в досъдебното производство, по производствата във връзка с изпълнение на наказанията, по делегация на български и чуждестранни съдилища по наказателни дела и по молби за определяне на общо наказание", а **частни граждански дела** се образуват "по всички молби и жалби от гражданско-правен характер, включително касаещите случаи на съдебна администрация, по които съдят се произнася с определение или заповед,

по делегация на българските и чуждестранни съдилища по граждански дела”. Характерно за двата вида частни дела е това, че постановяваните по тях актове не съставляват същински правораздавателни, поради което същите не подлежат на публикуване и по тази причина.

Смисълът и целта на чл.64 от ЗСВ не включват публикуването на съдебни актове по такива частни дела, поради което и дори само на база на тази им особеност, същите не следва да се публикуват, независимо, че с тях се приключва съответното частно производство и че в повечето случаи са обжалваеми.

V. АКТОВЕ, КОИТО СЛЕДВА ДА СЕ ПУБЛИКУВАТ

Публикуват се всички съдебни актове на правораздаване и онези, които слагат край, или препятстват по-нататъшното развитие на производството.

Съгласно съдебната теория и съдебната практика, съдилищата правораздават в защита и санкция на спорни граждански и наказателни отношения, като постановяваните от тях правораздавателни актове винаги се ползват със сила на пресъдено нещо и посредством тях се възстановява законността.

Публикуването на актовете на правораздаване следва да се извършва в тяхната цялост, а именно мотиви и диспозитив.

Категорично потвърждение на този извод е разпоредбата на чл.64, ал.2 от ЗСВ, задаваща изключението от принципа, а именно, че само актове по определени дела /засягащи здравния или гражданския статус на лицата/ се публикуват без мотивите им.

VI. ОБЕЗЛИЧАВАНЕ НА СЪДЕБНИТЕ АКТОВЕ

Обезличаването на личните данни от съдебните актове следва да се прави от съдебния секретар в момента на присъединяването им. Съдебния секретар присъединява съдебните актове непосредствено след изготвянето им.

Декември 2009г.